

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 4. ЈУЛА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ПОЗИВ

Суд општине вар. Београда, како сваке тако и ове године има извршити регрутацију младића за стални кадар за ову календарску 1893. годину.

С'тога овим позива све оне младиће који су 1873. год. рођени било овде или на страни, да одмах а најдаље до 1. Августа ове год. суду овоме представу ради регрутације, увршћивања у регрутне спискове и прикупљање података.

Ко овом позиву не следује сматраће се да је избегавао војну обавезу.

Од Суда општине вароши Београда
23. Јуна 1893. г. АБр. 3422.

ОБЗНАНА

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те с тога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојен безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на члан. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој

трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

ОБЈАВА

По што је одбор општине београдске у седници својој од 11 т. м. решио, да наплату таксе за вађење и ношење песка са обале Савско-дунавске врши сам суд ово општински, то се овим ставља до знања како предузимачима тако и осталим грађанима, да је од данас допуштено свакоме вађење и ношење песка са поменутих обала а са зато одређени места, по што претходно плати прописну таксу у 30 п. дин. од једних кола, општинском контролору поменутих обала.

Ко се ухвати да песак са поменутих обала носи а да није платио прописну таксу, сматраће се као кријумчар и као такав према закону биће кажњен.

СБр. 9212 — Од суда општине вароши Београда, 18. Јуна 1893 год. у Београду.

ОБЗНАНА

Према наређењу ове команде од 3 априла тек. год. Н. 2300 и од 8. ов. мес Н. 3744. ипак се нису сви обвезници редовне, I и II. позива народне војске, овој команди јавили ради сравнења, одузимања и давања војничких билета.

Сада се и по *трећи пут* позивају сви они обвезници редовне војске I. и II. позива који долазили нису, да се од дана изласка ове обзнане, па закључно до 15. јула тек. год. овој команди јаве. Ко се од обвезника, до означеног дана не јави, биће најстрожије кажњен коју ће казну сваки обвезник издржавати при штабу ове команде. Изговор о недоласку и задоцнењу обвезника неће се примати никакав.

Из канцеларије VII. пуковске окружне команде Кбр. 4267. 30. Јуна 1893 год. у Београду.

ПОЗИВ

Има приличан број грађана, који општини ни до данас нису измирили дужице кирије и аренде од узетих под закуп разних права и имања општинских.

С тога је општински суд принуђен да предузме најстрожије законске мере, да се наплата дуга у најкраћем року изврши.

Онима који дугују кирију или аренду од 1891. године, остављен је рок до 8. тек. месеца;

Онима који дугују кирију или аренду за 1892 годину, остављен је рок до 10 тек. месеца, и

Онима који дугују кирију или аренду од 1. јануара до 1. јула о. год. остављен је рок до 12 тек. мес.

Позивају се сви они који ма шта општини дугују, да дуг свој до означеног рока измире. У противном суд ће после овога рока поступити онако, како је уговорима о закупу односно закона за неуредне платише предвиђено.

Сбр. 10819. Од суда општине града Београда 2. јула 1893 г. у Београду.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXXIV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК
20. Јуна. 1893 год.

Председавао председ. г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Коста Б. Михајловић, Мих. М. Борђевић, Коста Петровић, Свет. И. Ристић, Илија Борђевић, С. Вељановић, Љ. Јовановић, Ђ. С. Новаковић, Борђе Нараџић, Н. Вуљковић, Лазар Радонић, М. Велизарић, С. Ј. Азријел, М. М. Петровић, Ф. Васиљевић, Д. Р. Гајић, Др. Марко Т. Леко, Мих. Д. Банковић, Милан М. Борић, Никола Х. Поповић, Рад. Драговић, А. Ј. Одавић, Гаврило Бркић, М. О. Петровић, Мијајло Јанковић.

I.

Прочитани су записници одборских одлука седница држаних 14 и 15 Јуна ове године и у одлуци КБр. 292 учињена је измена, да председник општине има ступити у преговоре са српско-француским друштвом само односно замене сијалица са пламеним лампама према ограничењима у решењу означеним.

II.

По прочитању акта првостепеног суда крагујевачког АБр 3289, одбор је изјавио, да је

Јован Димитријевић касацин и проститут доброг владања и средњег имовног стања, но да је склон на свађу.

III.

Председник саопштава одбору да је одборско повереништво изабрало у седници одборској од 14 Јуна ове год. АБр. 3378 израдило нову трошаринску тарифу и подноси је одбору на решење.

По прочитању сваке тачке по особ одбор је решио, да се досадања тарифа општинске трошарине у Београду замени са следећом*).

XXXV. ВАНРЕДНИ САСТАНАК 21. Јуна 1893. год.

Преседавао председник г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Никола Х. Поповић, А. Ј. Одавић, Лазар Радонић, Коста В. Михајловић, Коста Петровић, Мих. Д. Банковић, М. Велазарић, С. Ј. Азријел, М. О. Петровић, Р. Драговић, Лазар Дашковић, М. М. Борић, Ст. Чађевић, В. С. Новаковић, М. Јанковић, Мил. Ј. Марковић, Мат. Јовановић, Љ. Јовановић, Илија Ђорђевић, Мих. П. Бончић и Димитрије Р. Гајић.

I.

По прочитању акта истражног суде за вар. Београд АБр. 3294 и 3278, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио, да су Васа Николић без занимања и Михајло Петровић циглар непознати.

II.

Председник износи одбору на мишљење молбе, којим се траже уверења о сиротном стању и поредичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 10054, 9714, 9979, 9876, 9877, 9965, 9802, одбор је изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању молилаца: Драгутина Ђорђевића, Јулке П. Стенића, Драгине Јанковић, Шандора Петровића, Катарине Бојић, Јелке Митић и Агнине Стефановић на тек онда да им изда тражено уверење.

III.

По прочитању извештаја комисијских ГВр. 2406 и 2456 одбор је одобрио одређене осе у

*) Тарифа ће бити штампана цела у једном од идућих бројева. Ур.

улицама Краљ Миловој од скопљанске до куће Спасоја Ставановића и Сеничкој.

IV.

По прочитању протокола лицитације СБр 9501, држане 11. Јуна 1893 год. за набавку одела летњег за пожарну чету, одбор је решио да се набавка одела за пожарнике и позорнике општинске уступи према прописаним погодбама Светозару Николићу, кројачу за хиљаду шест стотина педесет динара и двадесет пара свега.

V.

По прочитању молбе Д. Бимбића, писара општинског АБр. 3394, одбор је решио, да се молиоцу Д. Бимбићу писару овоопштинском одобри једномесечно осуство ради лечења с тим, да му се за ово време изда плата у напред. Осуство ће му се рачунати, кад га стане употребљавати.

VI.

На предлог грађевинског оделења општине београдске АБр 3202 (ГВр. 2414) одбор је решио, да се узме у службу општинску за инжињера Фрања Ајперт са годишњом платом, која је у буџету стављена с тим, да се упита министарство грађевина, да ли Ајперт према поднетим сведоџбама има квалификације за инжињера општинског.

VII.

Одборник г. Стеван Чађевић предлаже да се у интересу саобраћаја што пре регулише крај доње Јованове улице што излази на Скадарску улицу.

По саслушању овога одбор је одлучио, да одборски повереници (г. г. Ст. Чађевић Милутин Ј. Марковић и Илија Ђорђевић одборници и Т. Селесковић управник грађевинског оделења на лицу места проуче ово питање и поднесу одбору извештај на решење.

VIII.

Продужен је појединачни претрес трошаринске тарифе и после поименичног гласања за сваку позицију по сеоб, одбор је решио, да се и следећи предмети оптерете трошаринском таксом*).

*) Целокупна тарифа биће штампана у једном од идућих бројева. Ур.

XXXVII. РЕДОВАН САСТАНАК

24. Јуна 1893. год.

Пре подне

Преседавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били г. г. Мих. Д. Банковић, Јован Ђуровић, Ђорђе Нарацић, Р. Драговић, Илија Ђорђевић, Милан М. Борић, Димитрије Р. Гајић, Михајло М. Ђорђевић, Коста В. Михајловић, Н. Вулковић, С. Азријел, Љ. Јовановић, Ф. Васиљевић, Коста Петровић, Јован Христић, Ст. Вађевић, Др. Марко Т. Леко, В. С. Новаковић, Мих. П. Бончић, Лазар Дашковић, М. Велазарић, А. Шток, Мат. Јовановић.

I.

По прочитању акта истражног судије за вар. Београд АБр. 3399, 3431 и 3396, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио, да су му непознати Здравко Петровић пиџанин, Јовица Кнежевић надничар, Милан Антонијевић и Милован Милвојевић калфе, Тома Панић шегрт, Јован Сић Ђурчијеки калфа и Мијанло Вишњић шегрт пинајдерски.

II.

Продужен је појединачки претрес трошаринске тарифе и после поименичног гласања за сваку позицију по сеоб одбор је решио, да се и следећи предмети оптерете трошаринском таксом.

XXXVIII РЕДОВНИ САСТАНАК

24. Јуна 1893 год.

По подне

Преседавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били г. г. Мијајло Јапковић, К. Петровић, Илија Ђорђевић, Јован Ђуровић, Михајло М. Ђорђевић, С. Велазовић, Јован Христић, К. В. Михајловић, Дим. Р. Гајић, М. М. Борић, Мат. Јовановић, С. Ј. Азријел, Ф. Васиљевић, Ђорђе Нарацић, Андреја Ј. Олавић, Н. Вулковић, Рад. Драговић, Др. М. Радоваковић, Лазар Дашковић, Мих. Д. Банковић, Др. Павло Поповић, Миут. Ј. Марковић, Ст. Вађевић.

I.

У овој седници претресана је само трошаринска тарифа, која ће се доцније штампати целокупна.

XI ВАНРЕДНИ САСТАНАК

26. Јуна 1893 год.

Преседавао председник г. Милован Р. Маринковић од одборника били г. г. Ник. Х. Поповић, Сава Велазарић.

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЏИНУ

од 1459.—1814. године.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. Агатиновић и Ј. М. Спасић.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. београдске).

Мото:

— „Пора нама перестать быть умными чужимъ умомъ и славными чужою славою“ (Време је да престанемо мудровати туђом памећу, и славити се туђом славом).

Карамзин.

ПРЕДГОВОР

(НАСТАВАК)

Погледајте сада с плаве Авале, или пуге Мајевице (планина у Босни) или поносна Дурмитора онамо преко Дунава,

Саве, Драве, и дуж Приморја, и шта видите? — Густе редове многобројних српских породица, како измичу испред бесне навале анадолеке бујице, да тамо негде у туђини, на слободној хришћанској земљи, нађу мирна и слободна станишта. Како је то жалостан призор ратанка са својим огњиштем, које је толико столећа крвљу домаћиновом натапано, па тражити братека загрљаја у туђини!.. И зашто све то? Зато, што Србин хоће слободу своју, неће да робује..

* * *

Каже се обично: пет векова Србин је робовао Турцину! Ну, да ли је оправдана та клевета на понос и јунаштво српско; да ли се тај појам може однети на целокупан српски живаљ тадашњег доба? Да ли се тако може рећи и за оне небројене чете српских хајдука, који по горама и кршевима српским чуваху кандило слободе и самосталности српске, све до наших дана? Мислимо да не, и још мање се тако може рећи за оне многобројне хиљаде одбеглих српских синова у туђину. Јер они тек сада отпочињу очајничку борбу са непријатељем и отимачем свога огњишта. На туђој територији они стварају своју организацију,

нову своју државу, на темељу које прикупљају и организују своју снагу да ослободе стару своју домовину. Вините се мислима у доба, када пресељени Срби у Угарској починише чуда херојских дела под својим новим деспотима Бранковићима, или мало касније погледајте на крајинама на оне силне бедеме, од српских груди, како снажно одбијају валовите бујице анадолеке најезде. Па може ли се рећи, да је тај народ тада робовао Турцима? Вековима се продужава на њих навала бесних Азијата, али их борци српски увек снажно одбијају. И зар та борба није највеличанственији призор падања за име, веру и слободу српску? Зар онолико силно напрезање бораца српских да истргну своју домовину испод јарма клетога крвника, не заслужује пажње свакога Србина?

Нема, мислимо, племенитијег и благодетнијег задатка за свакога Србина, него да изучава ону борбу Срба с Турцима, за слободу домовине српске, — кад се обично (али погрешно) мисли, да је Србин робовао Турцину. Захвалност према мајци домовини, која нас је одгајила на пепелу хиљадама изгинулих, за име своје, предака наших, нагнала је и нас, да своје слабачке силе посветимо изучавању

додат, Коста Б. Михајловић, Р. Драговић, Ј. Буровић, Коста Петровић, Ф. Васиљевић, С. Ј. Азријел, М. Јовановић, Мих. М. Борђевић, М. М. Бораћ, А. Ј. Одавић, М. Ј. Марковић, Др. Павло Поповић, Др. Марко Т. Леко Б. С. Новаковић, М. Јанковић, М. П. Болчић, М. Балетановић, Љ. Јовановић.

I.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 3452 и 3442, којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио, да му је Аркадије Стефановић надничар непознат, да је Никола Милосављевић кафеџија доброг владања и доброг имовног стања и да је Наталија жена Бранислава Поповића проститута рђавог владања и доброг имовног стања.

II.

Продужен је појединачни претрес тарифе трошаринске и после поименичног гласања за сваку позицију поособ, одбор је решио, да се још и следећи предмети оптерете трошаринском таксом.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Цена хлеба. Суд општине вар. Београда решењем својим од 1. Јула ове год. а према средњој цени жита, одредно је, да цена хлеба за прву половину месеца Јула буде деветнаест пара, а да се по вароши цодаје леб по двадесет пара у тежњи од хиљаду педесет и три грама. Цена ова вреди од 2. Јула закључно.

Ово се јавља грађанству ради знања и управљања.

Исправка. У општинским новинама од 20. Јула ов. године штампана је тарифа за наплаћивање обаларине (казукарине). У последњом члану ове тарифе треба додати ово: „Њом се замењује досадања тарифа од 15 Јула 1890 год. АБр. 957“, што је случајно при штампању изостало.

најкласичнијег доба ерпске прошлости, које је препуно прекрасних врлина и јуначких узора ерпских. Ну колико је с једне стране похвална тежња наша, толико је задатак којег се лаћамо, због своје превелике важности, тако тежак, да су наше младалачке снаге још и сувише слабе, да данашњој генерацији ерпској представе то класично доба ерпскога херојства у оној светлости, како заслужују сени хиљадама бораца ерпских изгинулих за слободу домовине своје, док су нам сачували ово, чиме се данас китимо и дичимо. „Али наука — вели један патриота ерпски — никад не би отишла напред, кад не би било људи, који ризикују да иду докле могу, ма да знају добро, да својом снагом далеко отићи не могу“. С тога и ми покушавамо загазити онде, где још нико није загазио; писати оно, што још нико није покушавао у целини представити, изнети данашњој ерпској генерацији онај живот наших предака за време од кад нестало и последње сенке ерпске државне самосталности на целом Балкану, па до доба, када ђенијални Милош удари чврсто први камен темељац за зидање нове зграде Душанове државе. То је дакле, ни више ни мање, него исто-

ОБЈАВА.

Општини београдској потребно је осам коња за теглење терета.

Коњи треба да су високи 165 до 170 с. м., у обиму до 182 с. м., јаки, развијени, меснати, да су потпуно здрави, без икаквих мања, да нису старији од 7 и млађи од 5 год.

Понуђени коњи имаће издржати 8 дана пробе.

Од суда општине вароши Београда, 7. Јуна 1893. год. СБр. 9049.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Држан 3. Маја 1893. год.

(по стеногр. БЕЛЕНКАМА)

(НАСТАВАК)

Мика Банковић — Ја сам закључио из говора г. председникова да он тако рећи навалице прима на себе моралну одговорност за неуредности, за хаос, некакога чиновника који је радио на списковима. Ја налазим да лично председник апсолутно не може да буде одговоран за тај посао и чудим се да може бранити чиновника чија неуредност при саставу спискова гласача заслужује сваку осуду! Није овде у питању 2—3 човека већ 600 грађана који су одбијени од гласања само с тога што их није било у списковима. Толико су строго прописане казне законске, ако се неком бесправном да право гласа, или коме правном гласачу ускрати, да би ваљало најозбиљнију пажњу обратити, на правилност спискова. Код нас се пак погрешке у списковима дешавају ђутуре — en masse Ми протестујемо већ десети пут зашто су спискови неуредни и опет ништа. Истина грађани имају права да прегледају спискове, и да у извесноме року траже допуну њихову, али ретко ко то чини, рачунајући да га мора бити у списковима, кад је испунио своје грађанске дужности. Мени смешно изгледа, да у Београдској општини не може у томе погледу да буде правилности док 6.000 правних гласача неби долазило надлежном господину и тражило да их у списак уврсти

Раденко Драгојевић је одборник, па ни негда јуче у списку гласача није било.

Ја, дакле, нити би могао дозволити, да се остави без казне чиновник, који је овако несправне спискове саставио, нити би пристао па то да се врати на тај посао чиновник, који је пређе радио, и против кога је било толико тужаба, да се морао уклонити.

Председник — Дозволите да се оградим, да ја нисам бранио ни чиновника, нити сам непосредно казао да сам сам крив у томе, што су спискови такви.

Ја жалим што су спискови овакви и држим да ће они непрестано овакви и бити, ако се буду по досадањем израђивали. Ја примам ово, што рече г. Љуба Јовановић и гледаћу да одредим једног нарочитог чиновника, који ће све промене да држи у реду и који ће ми одговарати својим положајем, ако би каквих неправилности у њима било. Тога досад није било и зато су спискови сакати и испали. Чиновник, који је радио на овим списковима, толико је јуче био изненађен, што су толики грађани изостављени из списка, да је дошао код мене и казао: „Господине председниче ја сам хтео сам да узем капут па да идем кући, толико ме и сама ова ствар изненадила и непријатно дирнула.“ Знајући како су спискови састављени ја сам му веровао да је без намере ова погрешка испала. Молим вас да мојој брзи оставите, да овај посао уредим, и ја држим да ће бити добро.

Б. Нешкић — Ја мислим да ни један од господо говорника није погодио прави узрок за што су спискови погрешни. Они су увек били погрешни, али у последње време чешће него пре. Док је била припрема за овај збор долазио сам чешће пута код књиговође и видео сам ове мане код самог рада. Прва мања је што је то пореско књиговодство здружено с контролним одељењима, и тај чиновник ако би био кажњен био би на правди Бога јер у соби у којој ради он уђе на дан по 20 душа. По мом сватану грађење спискова исто је што и рачунање; ометите ме часом и погрешка је уништена. С тога молим г. председника да том чиновнику да само тај посао и да му да оделито оделење. Даље, да се пази да се тај књиговођа не мења сваки час. То је нишав посао и треба људски да се ради. Овај човек није крив, криви су и они

рија готово целокуиног српског народа од 1459. па до краја 1814 год.

Ну, ограничени насловом ове теме само на један правац политичког живота ерпског народа, на: „Српске устанке противу Турака, у вези са народним сеобама у туђину од 1459—1814. године,“ ми смо се морали умеравати у представљању културног живота народног за то доба, остављајући вештијем перу да изнесе доцније потпуну слику целокуиног живота ерпског народа за то доба. —

Ради лакшег прегледа ми смо ову праву поделили у два дела. Први део обухвата доба од пропасти Ђурђевог деспотовине — год. 1459, па до половине XVII. столећа, доба, када се Турцима први пут ставља стална граница њихова надзирања на запад, преко које међе нису никада више могли прећи. Дакле, први део обухвата растење и напредовање турске моћи до њене кулминационе тачке, а према њој очајничку дефанзиву ерпских, и са њима и разних хришћанских бораца. Други део од половине XVII. ст. па до 1814. — обухвата опадање турске моћи, а према њој опет растење и напредовање хришћанскога оружја, у друштву којег и ерп-

ски гарабин извојева себи један слободан комад старе домовине ерпске.

* * *

Три су главне појаве у животу ерпскога народа за то доба, које га непрестано прате. Све се три јављају одмах после пропасти Ђурђевог деспотовине, босанскога краљевства и Херцегове кнежевине. Прва је не толико важна, колико интересантна: *ширење територијалног рејона српске црквене патријаршије*. И ако Мусломани на све стране тамане и сатиру „погану ђаурску“ веру, ипак власт пећског патријарха шири се све више, што Турци захватају већи круг туђих хришћанских земаља, тако, да су у Босни и Херцеговини чак и католици потпадали у црквеној јурисдикцији под власт православног пећског патријарха. Тако стање ствари трајало је за дуги низ година, докле најзад нестало и пећске патријаршије и њенога патријарха. Друга је појава веома значајна: *нагло одметање многобројних српских синова у хојдуке, и непрекидна њихова четнички борба са домаћим нехришћанима за слободу и самосталност српску, за све време од пропасти српских држава па до наших дана*. Та је појава значајна у толико, што се на домаћем огњишту

Људи који долазе сваки час код контролног одељења; сваки час један улази други излази и човек не може да ради на овом послу. То је што сам имао да кажем.

(НАСТАВИТЕ СЕ)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890 год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страном лице даје представе и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општине таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, банштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
- б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5 д.
- в, За свирање женског оркестра (дамен-капеле) 20 д.

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
- б, За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
- в, За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.

- а, За панораму на дан 5—10 д.
- б, За разне преставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
- в, За менаџерије и музеуме 5—15 д.
- г, Циркус од преставе 10—20 д.
- д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћиваће се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
- б) За неуздан шпархерд 0-20 д.
- в) За уздан 0-40 д.
- г) За велики уздан шпархерд у гостионици 0-50 д.
- д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
- ђ) За чишћење простог димњака 0-10 д.
- е) За чишћење чункова од 2 и по ме-

- тра уједно са пећима 0-10 д.
- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
- з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Пражњење помијара и нуџника:

- а) Од кубног метра 10— д.
- б) Од јкова 0-50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана 3— д.
- б) Обнављање изгубљене марке стаје 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7— д.
- б) Гроб за одрасле 12— д.
- в) Мала гробница 555-52 д.
- г) Велика гробница III. реда 998-39 д.
- д) Велика гробница II. реда 1099-32 д.
- е) Велика гробница I. реда 1684-57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња 12-90 д.
- б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24-90 д.
- в) Мртвачка кола нова са два коња 36-90 д.
- г) Мртвачка кола нова са 4 коња 72-90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- 1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
- 2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0-70 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- 1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
- 2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0-60 д.
- 3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д.

Од суда општине београдске 28. Августа 1892. године Абр. 9449.

очувало вазда запаљено кандило слободе српске, док се најзад његов пламичак није разбуктао у велики пламен, који је за час спржио остатке варваризма турскога у питомој Шумадији. Трећа и за нас од особита значаја појава јесте: *силно и непрекидно селње Срба у туђину*, које нагло расте упоредо са напредовањем турске моћи и власти према Хришћанству; а бива мањег размера од онда, кад се већ у велико кола турска почеше низ брдо котрљати. Та је појава значајна не само по томе, што се једном већ концентрисани део Српства поново растура и распрекава по разним туђинским пределима, где је још и данас у јако децентрализованом стању, него и по томе што се услед ње јавља друга једна значајна појава, која обухвата поглавити предмет наше расправе. Са сеобама српским у туђину, јавља се одмах и борба Срба са Турцима, која се води непрекидно на туђем земљишту. Срби избегли из своје домовине у туђину, ту организују и прибирају своју снагу за борбу, бију се с Турцима, крваво и очајнички, трудећи се, да под туђом заштитом ослободе своју стару домовину,

куда би се опет касније повратили на своја пређе остављена огњишта. Така борба није без значаја, шта више, она је за нас од неоцењиве вредности, јер се у њој огледа: колико је онда још наш народ зрело појимао свој национални задатак.

Ну ми, обраћајући поглавиту пажњу на ову трећу појаву, оне прве две нисмо могли представити у свој опширности, већ смо их се дотичали само у онолико, колико нам је за боље осветљавање ове треће појаве било потребно. То ће ваљда учинити касније које вештије перо

Прво, што нам при посматрању ове треће појаве пада у очи, јесте: *оделито селње Срба у два правца*. Срби из данашње наше краљевине селе се преко Дунава и Саве у Угарску, концентришући се у равницама Срема, Бачке и Баната. А они пак из Босне и Херцеговине селе се преко Саве и Драве, настањујући се по границама: Славоније, Хрватске и дуж далматинскога приморја. Ничега договорног, ничега сагласног нема у сеобама српским у та два правца. Па је због тога и њихова будућа радња на своме национал-

номе задатку сасвим засебно. Срби у Угарској настањени, тек после каблом проливане своје крви за интересе мађарске краљевине, постигнувши своју најпречу жељу, организују се под својим новим деспотима, без договора о заједничкој радњи са оним Србима у Славонији и Хрватској. Па тако засебно и оделито раде на ослобођењу потлачене домовине за све време свога битисања. Једва да у појединим примерима неких српских војвода, (Змај деспота-Вука и Павла Бакића на пример) који ратују и на Драви, Сави и Дунаву, назиремо неку мисао о каквом договорном раду између обе половине српских бораца. Али такви покушаји, и ако их је могло бити, ипак се никад не би могли остварити, што таке прилике и околности беху тада, у којима се креташе живот целокупног народа српског под угарском и аустријском круном.

(НАСТАВИТЕ СЕ)